

Philippinerne.

Manila d. 26. April. Aguinaldos Soldater forsøgte Galumpit med en hids til ukendt Energi, hvilket Amerikanerne tyde saaledes, at det er deres sidste Standse, og derom den falder, må de overgive sig. For første Gang have Insurgenterne brugt Artilleri. De havde to Kanoner i Skandserne, med hvilke de i Dog sendte Granater ud over vore Soldaters Hoveder, dog uden Virkning.

Kampen genoptoges i Merges Kl. 6, efter at vore Folk om Ratten havde slæet en Bro, saa de nu kunde gaa over Floden. Gen. Wheatons Brigade avancerede med Kansas Regimentet vest for Jernbanen og Montana Regimentet øst for og tog Stilling paa Sydsiden af Rio Grande. Dore paa den modsatte Balkestrant varer stærke fjendtlige Skandser. Ved Middagsstid kom vore Kanoner op for at bringe Ørgerne til Taoshed. Lidi senere kom Hales Brigade øst for Linien for at angribe Skandserne i Flanken. To Amerikanere dræbtes og syv saaredes.

Kl. 11.30 blev Skandserne foran Galumpit stormede af McArthur, og kl. 1. vare de tagne. Insurgenterne trak sig tilbage til den anden Side af Rio Grande Floden, hvor de figes at have stærke Forskansninger. Galumpit brander og er næsten menestomt. Avanceringen er meget befarlig for vore Tropper paa Grund af Buskabs, Hede og Fjendens Skandser.

Torsdag d. 27. gik McArthurs Division over Rio Grande Floden og avancerede mod Alapit for at angribe Fjendens Hær lige i Hjertet. Insurgenterne havde stærke Skandser nær Floden paa begge Sider af Jernbanebroen, og vore Folk vare udsatte for en stærk Blå, medens de gik over, men da først vore komme over Floden, flygtede Fjenderne for at finde Dækning. Oberst Funston gik først over med to Kompanier af Kansas Regiment, der efter fulgte Montana Regiment og endelig 1. Nebraska, der var Reserve.

I midlertid kom Gen. Luna Fjenden til Hjælp med en Styrke paa c. 3000 Mand; men da de vare c. 2000 Yards fra vore Folk, og Gen. Wheaton kommanderede: „Fry!“, blev Fjenderne saa forskrækkede, at de sjældeligt vendte om og flygtede til Alapit, hvor de dog ventede paa dem, og derpaa flygtede de fleste af dem til Fernando. Grunden til deres Forfærdelse var nok den, at de ikke vidste, vore Folk vare gaaede over Floden.

Kampen varede fra Middag til Kl. 4. Heden var frigetlig. 20 Fanger toges, deriblandt en Spanier. Af vore Folk dræbtes een, og tre Officerer samt fælles menige saaredes.

Insurgenterne ønske Fred.

Aguinaldo har nu bedt Otis om Baabenstilstand saa længe, indtil hans Kongres kunde saa afgjort, enten Kriggen skal fortsætte eller ikke; men Otis vil ikke anerkende nogen Regering af indsøde. Han slutter som saa, at naar Aguinaldo paa egen Haand kunde bygnde Krig, saa kan han ogsaa paa egen Haand slutte Fred, om han ønsker det. Otis vil ikke give Aguinaldo Tid til at faa sine afsprægte Tropper samlede, hvilket vel sagtens er Hensigten med Baabenstilstanden.

Fredag d. 28. kom Oberst Arguelles og Lieutenant Bernal af Gen. Lunas Stab ned mod Amerikanernes Lejr med det hvide Fredsflag. De fuldte Abgang til baade Wheatons og McArthurs Hovedkvarter, hvor de begyndte at tale om Krigens Rædsler og Fredens Belsignelser. McArthur sovarede dem, at han havde ingen Ret til at slutte Fred, de maatte i saa Faal gaa til Otis, hvilket de saa ogsaa gjorde. Otis tager imidlertid ikke meget Hensyn til den Slags Sendebud, da han antager, det er et Krigspus, den litige Aguinaldo vil spille ham nu, da det kniber for Insurgenterne. Otis udsender derfor sine Befalinger som sæbantlig. Broer og Skandser istrandsættes, og Tropperne indtage de bedste Stillinger. General Lawton havde en fort Kamp i Søndags med Insurgenterne, der dog snart trak sig tilbage.

Den af vore Medlemmer af Philipper-Kommisionen (C. Worcester) fortalte Oberst Arguelles, at Amerikanerne havde i Sindt at fortsætte Kampen, indtil Insurgenterne hadde om Fred, sagde denne: „Jeg have da vel ikke i Sindt at slaa, medens vi forhandle Fredsbehandlingerne?“ Mr. Worcester sovarede, at en Baabenstilstand vilde bare give de philippinske Lebere Tid til at flygte. „Men hvor slude vi da flygte hen?“ lod

Arguelles' forsvarede Svar. Han skal være meget skuffet over Udsatdet af Begejstret hos de amerikaniske Ledere.

Tre af vore Officerer, der Fredag kom i Gen. Lunas Lejr, blev meget højst modtagne baade af Generalen og hans Folk.

J. G. Schurmann, Formand for de Forenede States Kommision, sagde til Oberst Arguelles, at derom Insurgenterne nu nedlagte Baabene, vilde der rimeligt blive toget Hensyn til deres Raad engaende Philippinernes fremtidige Styrelse. Oberst mente, at det vilde være altfor vanværende for dem saadan uden Betingelser at nedlægge Baabene, hvilket Schurmann saaledes, at det vilde ikke være nogen Domsgelse at behandle Insurgenterne, som Grant behandlede vore Amerikaner-Brøde ved Appomattox.

Samoa.

Der har staet et Komp mellem Matafaas og Malietoas Tilhængere, meddeles der i Etterretning fra Apia, dateret 18. April. Kampen fandt Sted ved Vailelo, og Insurgenterne havde 100 døde og saaledes. Ingen Amerikanere eller Europæere kom til Skade.

Om hvordan Fanebærer J. R. Monaghan og Lieutenant Lansdale af Philadelphia døde, indeholder Telegrammet nogle nye Enkelheder. Monaghan blev halsbukket af den indsøde.

Desiderat fra Matafaa og hans Hustru, som saa efter døde, opdagede Monaghan og Lansdale, som vare paa Tilbagetog, og de gjorde Anstryg. Monaghan blev først saaret, og han kompede, til de huggede Hovedet af ham. Senere vendte de indført tilbage og dræbte Lansdale.

Admiral Kauz meddeler, at alt er roligt i Apia. Han angriber ikke Matafaas Folk, men beskytter kun vor Konstat og Ejendom.

Efter tyste Blades Meddeleller skal der ogsaa være den allerbedste Kortsaelse mellem de tre Magisters Kommandører i Samoa, og ethvert Rygje om Fjendtligheder mellem dem, saaak ned som salst.

England og Rusland nærmere sig hinanden.

Academimister Goschen har i en Tale betonet Nødvendigheden af, at England og Rusland kommer til bedre Forståelse med hinanden; og han antydede ogsaa at derom var der det bedste Haab.

Det er ganske betegnende, at Times somtidig offentliggør en Udtalelse af Dr. With, den russiske Finansminister, hvori denne fremholder den samme Nødvendighed, da England med Frihandel yder det eneste Afslop for Ruslands Handel. Frankrigs finansielle Hjælp er af Rusland udnyttet saa langt, at Frankrig ikke magter mere. Rusland maa nu føge Englands Pengehjælp, og England trænger Ruslands Udsætelsesproducenter. De With i den af Times citerede Indberetning til Regeringen, at det eneste, som træves til en gennig Forståelse paa Handelsfelts Omraade, er, at russiske Kobmand lærer Engelsk og tidsmæssige Arbejdsmethoder, samt at Engländerne gøre det samme ved Studium af Russisk og russiske Samfundsforhold. Paa den Vis vil en værlig Forståelse i kommersiel Venstre komme og vil blive efterfulgt af venstrelige politiske Forhold.

Trelloveret.

Efter „Gomla og nya Hemlandet“, Chicago, optaget af „Decorah Posten“, og indsendt hertil med Anmodning om Optagelse, meddelede vi følgende:

„Ater det stille maa hvise sig sammen.“ Dette er den Basmotiv, som vi paa Amerikas Jord boede Vilinger fra det skandinaviske Norden ønske at sende vore Landsmænd og Stammefraender paa den anden Side af Verdenshavet.

Det er paa høje Tid at agte paa Tidens Tegn og handle som sædannelsesindiske Mænd, der ikke ønske at opsluges af erobringslystne Militærstater. Den store engelske Statsmand spaede viselig sandt, da han forudsagde Nationalitetskampens Opgaaen i Racelkampen og de bestagtede Folks Sammenslutning i vældige Folkebund, bemærker med Rette et af Sveriges liberale Blade.

Og ligesaa motiveret turde den Advokat vare, som fra England er nu uddaaet til de skandinaviske Folk om at agte paa Tidens Tegn og for sin egen Del i en nærmere Sammenslutning føge at støtte sig i Vært mod den Masserhboreringsproces, som ganske sikkert

truer dem saavel som andre smaa Nationer.

De tre skandinaviske Folk ere trods dette, at de ere mindre i Tal, en ligesaa fuldstændig udvistet Gren af den germaniske Urstamme som det vældige angeslæsske, og disse tre Folk ere kanste Europas mest udvistede, oplyste, moralist og fysisk sunde; deres Kultur staar paa Højen af Samtidens; de have leveret det smukkeste fuldstændige Bidrag til denne — slude da disse tre Folk som en Nationalitet lige over for Udlændet ikke have Ret og Kraft til fremsteds at leve sit eget Liv, og slude ikke denne Kultur være verd, at den af al Magt verner og opretholdes?

Jo visselig, og derom findes der hos

Svenske, Nordmænd og Danskere, som ikke er forblinde af Partisjener, ikke mere en en Tanke. Men et Børn,

jaadant som det nævnte, turde alene være muligt, hvis de tre Folk se bor fra det væsenlige, som stiller dem, og

forsøgta at underordne dette under det væsenlige, som forener dem, og de magte at indle, at en nærmere politisk, Kulturen vedvarende og økonomisk Sammendragning mellem dem maatte være Tidens Løjen for dem i den tilstødende og allerede paagaaende Verdenskamp.

Et Statskomplek med 10 Millioner af Civilisationens kraftigste og mest udvistede Folk vilde — med den geografiske Beliggenhed, det befinder sig i — blive tilstrækkelig stærkt til med godt Haab om Sejr at kunne optage Kampen for sin Selostændighed og for at indgå Respekt hos dem, som spekulere paa at komme det til Livs.

Hvor Gang vi i svenske, næste og danne Blads løse Tanker i Viged med ovenstaende, glæde vi os derover.

Men, hvad som bor gøres, bor gøres snart, inden det forståelige Ord „forsemi“ er berettiget. Den Tid kommer nu først senere, da hele den germane Folkestamme (Tyskland, dele af

Østerrike, Sardinien, Holland og

England for ikke at tale om de fire Stater) maa slutte sig sammen til en fælles Kamp mod de paatrangende

slaviske og synkende latinske Folk; men

Nordens Folk ere endnu ikke „modne“ for et saabart Forbund eller ønske ikke at trælles ind i Stormagternes Kraftsmaalingsforseg. Der staar da, saavid vi kunne se, intet andet tilbage for de tre Folk i Norden end en ny Union paa en bedre og varigere Grund end den bedrevne af Deres 80. Aarige Fodselsdag i sin nærværende Families Krebs i Baden-Baden. Kejser Vilhelm sendte ham følgende Telegram:

„Jeg glæder mig over at kunne ub-

rale for Deres Durchlauchtighed mine

værmeste Lykken til Huldelen af

Russiske 80. Fodselsdag i Kiel. Glæde

tilbage og garanteret at være brygget af bedste

Malt og Humle alene. Fortendes over-

alt i Landet i Astapning. Skriv til

BELLE CITY BR. CO.,

Racine, Wis.

Solide Agenter antages.

han fuldstændig frie Hænder, er der ingen Tivoli om, at han vilde gøre alt, hvad der staar i hans Magt, for at fremme det kristne Missionsarbejde.

Hvorfor slude han vel ellers saa ivrigt søge at stift Ekspeditstab med al Slags kristen Litteratur? Hvorfor skulde han ellers med egen Haand omstyre og sonderbryde Missioner i Tempel til Peking? Og af hvad Grund slude han vel ellers lade sløse mange af de Riges mørke Hedenstab?*

Dansk Konsul døb. Den ældste

Mand i Bisby, dansk Konsul R. A. G.

Gramer, er den 6. April afgaet

ved Døden, 88 Aar gammel. Den af-

døde var Ridder af Dannebrog samt af

Rosdjiernen og Wasaordenen.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning. Forbryderen paahørt

rig Dommens Opfæsning.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning. Forbryderen paahørt

rig Dommens Opfæsning.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning. Forbryderen paahørt

rig Dommens Opfæsning.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning. Forbryderen paahørt

rig Dommens Opfæsning.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning. Forbryderen paahørt

rig Dommens Opfæsning.

Dømt til Døben. Skomagersvend

Carl Persson Blondin, der myrde sin

Fader ved at støre Halsen over paa ham

med en Barberkniv, er i Folge Medde-

lse fra Landskrona den 6. April dømt

af Herredretten til at miste Livet ved

Halshugning